

zlasti židovska trgovina tako nevarna domači, in gorje nam, ako se poprej ugnezdi pri nas židovstvo, predno se narod zavé te nevarnosti, kakor se je zgodilo že Hrvatom.

Druga slaba lastnost našega ljudstva je ta, da se preveč ozira na pomoč drugih ljudi in si samo neče pomagati. Kmet dá v šolo dijaka, ob tem pa misli na to, da bi mu pomogli drugi, da bi dobival hrano zastonj itd. Nadalje upa, da mu bo dijak kdaj podpora in ne samo njemu, temveč vsem drugim domačim. Seveda ga tako upanje večinoma goljufa, ker oni dijak, ako pride v kako službo, tudi nima vsega v obilnosti. To upanje pa in neprestano oziranje na druge slabi lastno moč, in tako ne stopi kmet nikdar „na svoje noge“. Pred očmi mu je najrajša sreča brez velikega truda. Ta nesamostojnost se najbolj kaže proti tujcem. Tujec pride, prime se kakega večjega „podvzetja“ in vzame naše ljudi za najnižje delavce. Oh, kako so mu ti hvaležni, da je prišel človek, ki jim je dal kruha! Saj ne pomislijo, da so imeli hleb pred seboj sami; tujec ga jim je prišel snest, njim pa meče le drobtine.

Ta nesamostojnost, to hlapčevstvo, ta otroški duh našega naroda je huda rana, je nevarna bolezen, katere ga je treba ozdraviti čim najprej. Treba, da ljubimo in cenimo najprej to, kar smo pridobili sami. Delo lastnih rok — to nam daje čast; darovi so samo za silo, v potrebi.

Omikani stanovi radi priznavajo, da je za preprosto ljudstvo potrebna vera, da

se mora v njem gojiti čustvo pokorščine, dolžnosti, ljubezni. Omikancem pa — pravijo — vera ni potrebna, ker jo dovolj „nadmeneščuje“ omika. Zaradi tega pa kakor drugodi tako tudi pri nas jako hitro in globoko pada toplomer „verskega čustva“, verske dolžnosti izgubljajo svoj pomen, verske navade so le kot nekake starine. Ob nedeljah je skoro obligatno, da se priredé izleti, in le kdor mora, ostane doma. Da izletniki ne pohajajo božje službe, ki je zapovedana katoličanu, to je lahko umevno. To je jeden izmed slaboverskih pojavov v veliki meri. Dosledno je, da se jednako prezirajo tudi druge verske zapovedi, in tako ugaša v širših slojih versko življenje. Pač je tudi drugodi tako, a slabo naj nam ne bo v vzgled! Ali bo narodnost naša napredovala, ako bo verski duh še dalje tako pojemal, to je lahko povedati, saj nam kaže sedanost dovolj, kam plovemo. Indiferentizma se bo navzelo kmalu tudi ljudstvo, in potem naj mu govori kdo o zvestobi do materinega jezika! Saj je vendar še vedno lože premeniti občevalni jezik kakor odpovedati se verskemu prepričanju. Kdor lahko stori drugo, stori še lože prvo.

Prava inteligencija in prava vernost se vjemata in družita najlepše. Iz obeh izvira najkrepkejši napredek. Zato je močno želeli in z vsemi silami delati na to, da Slovenci ne pademo v brezdno puhloglavskega liberalizma, ampak da se povzdignemo v vseh strokah na ono višino, kjer so drugi narodi, ne da bi zatajili vero svojih dedov in tako zavrgli časno in večno srečo.

„Der Süden.“ Edini časopis za politične, kulturne in gospodarske koristi Hrvatov in Slovencev v nemškem jeziku, izhajajoč na Dunaju, dovršil je prvo dobo. Akoravno je bil časopis „Der Süden“ ustanovljen v najgorši dobi, pridobil si je tekom polleta vendar mnogo prijateljev, ne samo med Hrvati in Slovenci, temveč tudi med drugim slovanskim svetom. Da, celó med Nemci je našel naročnikov, najboljši dokaz, kako potreben da je bil ta list, ki so ga ustanovili odlični slovenski in hrvaški zastopniki v državnem zboru. Ta časopis, ki je izhajal izkraj po dvakrat na mesec, začel je od začetka listopada izhajati po trikrat na mesec, ne da bi se bila starim naročnikom naročnina povišala. Od mnogih strani dohajajo vesti, da bi bil

list skoro postal tednik. To bo pa le takrat mogoče, ko bo za tedensko izdavanje dovolj naročnikov.

Ze s tem, da list izhaja trikrat na mesec, so stroški večji nego naročnina. Zato prosimo slovenske in hrvaške rodoljube, katerim je na tem, da more ta list dosežati svoje svrhe, da se nanj naročajo, naročanje lista čitalnicam, gostilnam, kavarnam in domoljubnim zavodom priporočujejo. Važni za list so tudi oglasi (inserati) posebno za one tvrdke in pojedince, kateri želé trgovinskih in drugih zvez izven slovenskih in hrvaških deželá.

Uredništvo in upravništvo lista „Der Süden“ je na Dunaju, I. Plankengasse 4.

Celoletna naročnina znaša 3 goldinarje, polletna 1 gld. 65 kr.